

Sygn. akt IVP 7/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 lipca 2014 roku

Sąd Rejonowy w Tarnowie Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Jacek Sorota

Protokolant: st. prot. Karolina Zych-Puzon

po rozpoznaniu w dniu 31 lipca 2014 roku w Tarnowie

sprawy z powództwa **K. M.**

przeciwko **Spółce (...) S.A w B.**

o przywrócenie obowiązku wypłaty renty wyrównawczej

I/ oddała powództwo;

II/ odstępuje od obciążenia powoda kosztami procesu na rzecz strony pozwanej.

SSR Jacek Sorota

Sygn. akt IV P 7/14

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 31 lipca 2014 r.

Powód K. M. w pozwie skierowanym przeciwko Spółce (...) S.A. w B., a sprecyzowanym w toku posiedzenia w przedmiocie czynności wyjaśniających, wniósł o przywrócenie od lipca 2011 r. obowiązku wypłaty renty wyrównawczej, zasądzonej wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Katowicach z dnia 10 lipca 1992 r. (sygn. akt IX P 325/91) i ostatnio waloryzowanej wyrokiem Sądu Rejonowego w J. z dnia 31 października 2002 r. (sygn. akt IV P 185/01), w kwocie 953,86 zł netto miesięcznie, płatnej do 15 dnia bieżącego miesiąca, jak również wniósł o zapłatę przez stronę pozwaną ustawowych odsetek liczonych od zaległych miesięcznych rat renty wyrównawczej począwszy od lipca 2011 r. do nadal, przy czym ustawowe odsetki od poszczególnych rat renty wyrównawczej winny być liczone od dnia następnego po terminie płatności do dnia zapłaty, np. rata renty wyrównawczej za lipiec 2011 r. w kwocie 953,86 zł netto winna być zapłacona wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 16 lipca 2011 r. do dnia zapłaty.

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów postępowania.

Na rozprawie w dniu 27 maja 2014 r. powód oświadczył, że nie chce być badany przez biegłych lekarzy sądowych, a swe żądanie opiera na treści wyroku Trybunału Konstytucyjnego załączonego do pozwu oraz na bezpodstawności pozwu w sprawie IV Pm 15/08 SR w Tarnowie.

Sąd ustalił, co następuje:

Od 1983 r. powód K. M. otrzymywał wypłacaną przez ZUS rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 4 maja 1982 r. Ostateczną decyzją ZUS z dnia 8 września 2003 r. wstrzymano powodowi wypłatę tej renty.

Dowody: decyzja ZUS oddział w C. z dnia 30 listopada 1998 r. – k. 5, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 listopada 2013 r. – k. 37-39, decyzja ZUS z dnia 8 września 2003 r. – k. 12 akt IV Pm 15/08 SR w Tarnowie, wyrok Sądu Okręgowego w Tarnowie z dnia 22 lutego 2005 r. – k. 14 akt IV Pm 15/08 SR w Tarnowie, wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 6 grudnia 2006 r. – k. 15 akt IV Pm 15/08 SR w Tarnowie.

Wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Katowicach z dnia 10 lipca 1992 r. (sygn. akt IX P 325/91) została zasądzona od KWK (...) w J. na rzecz powoda renta wyrównawcza.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Jaworznie z dnia 31 października 2002 r. (sygn. akt IV P 185/01) renta wyrównawcza została podwyższona do kwoty 953,86 zł netto miesięcznie, gdzie podmiotem zobowiązanym do wypłaty był pozwany.

Dowody: informacja Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 29 sierpnia 2002 r. – k. 3, wyrok Sądu Wojewódzkiego w Katowicach z dnia 10 lipca 1992 r. – k. 4, wyrok Sądu Rejonowego w Jaworznie z dnia 31 października 2002 r. - k. 26-27.

Prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Tarnowie z dnia 9 grudnia 2009 r. (sygn. akt IV Pm 15/08) został uchylony obowiązek wypłacania K. M. przez Spółkę (...) S.A. w B. renty wyrównawczej zasądzonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Jaworznie z dnia 31 października 2002 r. (sygn. akt IV P 185/01) w kwocie 953,86 zł miesięcznie od dnia 5 grudnia 2008 r.

Dowody: wyrok Sądu Rejonowego w Tarnowie z dnia 9 grudnia 2009 r. wraz z uzasadnieniem – k. 151, 159-165 akt IV Pm 15/08 SR w Tarnowie, wyrok Sądu Okręgowego w Tarnowie z dnia 29 czerwca 2010 r. wraz z uzasadnieniem – k. 233, 242-250 akt IV Pm 15/08 SR w Tarnowie.

Sąd nie dał wiary zeznaniom powoda, że jego stan zdrowia pogorszył się od czasu sprawy IV Pm 15/08 SR w Tarnowie, ponieważ jest to jedynie subiektywna ocena, bez poparcia obiektywną wiedzą lekarską. Sąd z urzędu zmierzał do zgromadzenia dokumentacji medycznej powoda i poddania go badaniu przez biegłych lekarzy sądowych, lecz zostało to zniweczone przez K. M., który nie przedłożył dokumentacji medycznej w zakreślonym mu terminie i odmówił poddania się badaniu przez biegłych lekarzy sądowych.

Przedstawione w stanie faktycznym dokumenty są wiarygodne a ich prawdziwość nie budzi wątpliwości.

Sąd rozważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Powód K. M. wniósł o przywrócenie obowiązku wypłaty renty wyrównawczej przez stronę pozwaną. Obowiązek ten został uchylony prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Tarnowie z dnia 9 grudnia 2009 roku, sygn. akt IV Pm 15/08. W niniejszej sprawie zatem Sąd zobowiązany był przeprowadzić postępowanie dowodowe w celu ustalenia, czy spełnione są przesłanki uzasadniające przywrócenie obowiązku wypłaty renty wyrównawczej.

Dowody z dokumentów zalegających w aktach sprawy zakończonej w/w wyrokiem uchylającym obowiązek wypłaty renty wyrównawczej przez stronę pozwaną niewątpliwie wskazywały na fakt, że w wypadku przy pracy w dniu 4 maja 1982 r. K. M. doznał urazu głowy z utratą przytomności oraz urazu kręgosłupa. Bezpośrednio po wypadku u powoda pojawiły się bóle i zawroty głowy, bóle kręgosłupa oraz – jak wynika

z dokumentacji medycznej – podwójne widzenia przy patrzeniu w lewo. Z tej przyczyny orzeczono względem K. M. rentę z tytułu niezdolności do pracy wywołanej wypadkiem przy pracy wypłacaną przez ZUS oraz rentę wyrównawczą wypłacaną przez stronę pozwaną.

Według przeprowadzonej w dniu 15 lipca 2003 r. ekspertyzy orzeczniczo-lekarskiej biegłych z Instytutu Medycyny Pracy i Zdrowia Środowiskowego z S., następstwa wypadku przy pracy, któremu uległ powód w dniu 4 maja 1982 r. nie powodowały już jego niezdolności do pracy, natomiast był on częściowo niezdolny do pracy według ogólnego stanu zdrowia. Zostało to stwierdzone w orzeczeniu lekarza orzecznika ZUS z dnia 12 sierpnia 2003 r. W konsekwencji ZUS w dniu 8 września 2003 roku wydał decyzję o wstrzymaniu wypłaty renty z tytułu niezdolności do pracy wywołanej wypadkiem przy pracy oraz poinformował K. M. o tym, że do uzyskania renty z tytułu niezdolności do pracy wywołanej ogólnym stanem zdrowia konieczne jest złożenie przez niego wniosku. Decyzja ta na dzień wyrokowania w niniejszej sprawie była ostateczna.

W postępowaniu prowadzonym w przedmiocie uchylecia renty wyrównawczej lek. med. K. S., specjalista z zakresu neurologii, w swojej opinii wskazał, że na dzień wydania opinii, tj. 21 kwietnia 2009 r. powód był zdolny do pracy z punktu widzenia neurologicznego, pomimo rozpoznanych u niego schorzeń.

Biegły sądowy okulista uznał także K. M. za zdolnego do pracy na stanowiskach pracy nie wymagających pełnej sprawności psycho-ruchowej z uwagi na diplopię. Schorzenie polegające na podwójnym widzeniu przy patrzeniu w lewo zostało zdiagnozowane u powoda po upływie ok. 4 miesięcy od dnia wypadku przy pracy, wobec czego Sąd w oparciu o opinię biegłego sądowego z zakresu okulistyki nie uznał związku przyczynowo-skutkowego pomiędzy urazem z dnia 4 maja 1982 r. a stanem okulistycznym K. M..

Badanie psychiatryczne przeprowadzone w 2009 r. wskazało, że K. M. był zdolny do pracy, również opinia psychologiczna prowadziła do takich wniosków.

W niniejszej sprawie Sąd wziął pod uwagę powyższe wnioski na temat stanu zdrowia powoda, zawarte w opiniach biegłych sądowych, którzy sporządzili je na potrzeby prawomocnie zakończonego postępowania IV Pm 15/08 SR w Tarnowie, gdyż K. M. nie przedstawił dokumentacji medycznej, o którą został wezwany przez Sąd w tym postępowaniu. Ponadto powód oświadczył, że nie chce być badany przez biegłych lekarzy sądowych w niniejszej sprawie, a także odmówił poddania się badaniom przez lekarza konsultanta ZUS, na które to badanie się stawiał, jak oświadczył na rozprawie w dniu 27 maja 2014 r.

Mając na uwadze zgromadzone w sprawie dowody, które nie dawały podstaw, aby uznać obecnie K. M. za niezdolnego do pracy na skutek wypadku przy pracy z dnia 4 maja 1982 r., lecz ewentualnie z ogólnego stanu zdrowia, w oparciu o art. 444 § 2 w związku z art. 907 kodeksu cywilnego Sąd oddalił powództwo o przywrócenie obowiązku wypłaty renty wyrównawczej przez stronę pozwaną. Nie przychylił się Sąd do twierdzeń K. M. na temat „trwałości i niepodważalności jego inwalidztwa” w świetle ustalonego stanu faktycznego i powołanych przepisów prawa.

Szkoda w postaci ograniczenia zdolności do pracy K. M. na skutek wypadku przy pracy została mu zrekompensowana w formie renty przez stronę pozwaną. Za niezdolność do pracy powoda wynikającą z ogólnego stanu zdrowia jednak nie ponosi odpowiedzialności strona pozwana.

Powołane przez powoda orzeczenia w postaci wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 28 lutego 2012 r. (sygn. akt K 5/11) i postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 13 listopada 2013 r. (sygn. akt I UK 115/13) mogą mieć wpływ na przywrócenie powodowi wypłacanej przez ZUS renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy, lecz nie zmieniają jego sytuacji w sporze ze stroną pozwaną (art. 365 § 1 k.p.c.), gdzie powód miał za zadanie wykazać poprzez przedłożenie dokumentacji medycznej i opinie biegłych lekarzy sądowych, że nadal jest niezdolny do pracy w związku z wypadkiem przy pracy z 4 maja 1982 r.

O kosztach procesu orzeczono po myśli art. 102 k.p.c. Powód nie jest prawnikiem i na podstawie przedłożonych przez niego orzeczeń Trybunału Konstytucyjnego i Sądu Najwyższego mógł być subiektywnie przekonany, że jego roszczenie będzie zasadne.